

Dosarul nr. 2rac-374/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central (Dragoș Crigan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Anatolie Minciuna, Viorica Mihaila, Victoria Sîrbu)

DECIZIE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Nina Vascan

examinând recursul declarat de societatea comercială „Asgor-Trans” societate cu răspundere limitată, reprezentată de Sergiu Sloninov,

în cauza civilă intentată la cererea depusă de petiționarul Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto”, persoană interesată societatea comercială „Asgor-Trans” societate cu răspundere limitată cu privire la retragerea actelor permise ce vizează activitatea de întreprinzător,

împotriva deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de societatea comercială „Asgor-Trans” societate cu răspundere limitată și s-a menținut hotărârea din 28 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central,

constată:

La 29 august 2017, petiționarul Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto” (denumirea prescurtată ANTA), persoană interesată societatea comercială „Asgor-Trans” societate cu răspundere limitată (denumirea prescurtată SC „Asgor-Trans” SRL, a depus cerere cu privire la retragerea actelor permise ce vizează activitatea de întreprinzător.

În motivarea cererii a invocat că, potrivit programului de transport interraional expus în anexa nr. 1 și lista operatorilor de transport antrenați la deservirea rutelor regulate incluse în Programul de transport interraional expusă în anexa nr. 2 la Ordinul nr. 192 din 31 decembrie 2014 a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor (MTID) „Cu privire la aprobarea programelor de transport rutier interraional și cel internațional și eliberarea autorizațiilor de transport rutier de persoane”, ruta regulată în trafic interraional nr. 0102971 și nr. 0102972 din 24 aprilie 2015 la ruta/cursa Chișinău 16:35 – Sărata-Răzeși 06:50 a fost repartizată spre deservire operatorului de transport SC „Asgor-Trans” SRL.

Conform prevederilor nr. 13 din programul de transport interraional anexa nr. 1 la Ordinul nr. 192 din 31 decembrie 2014 a MTID, la ruta dată sunt stabilite

următoarele zile de circulație: „luni, marți, miercuri, joi vineri, sâmbătă, duminică”. Totodată, rubrica nr. 14 din aceeași anexă stabilește că regimul de deservire este „Anual”.

Astfel, această circumstanță atestă faptul că SC „Asgor-Trans” SRL urma să deservească zilnic ruta Chișinău – Sărata-Răzeși. Pentru efectuarea rutei Chișinău 16:35 – Sărata-Răzeși 06:50, ANTA a eliberat SC „Asgor-Trans” SRL, la 24 aprilie 2015, autorizațiile de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional nr. 0102971 și nr. 0102972.

Deopotrivă, petiționara a declarat că, din analiza scrisorilor nr. 374 din 10 aprilie 2017, nr. 458 din 10 mai 2017 și nr. 580 din 10 mai 2017 și a informațiilor anexate la acestea, parvenite de la întreprinderea de stat „Gările și Stațiile Auto”, a constatat că:

- în perioada 01 martie 2017 – 31 martie 2017, operatorul de transport rutier SC „Asgor-Trans” SRL, la efectuarea rutei Chișinău – Sărata-Răzeși, din cele 31 de plecări pentru cursele planificate nu a efectuat nici una, prin ce a înregistrat 100% de suspendări din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație pentru ruta vizată;

- în perioada 01 aprilie 2017 – 30 aprilie 2017, operatorul de transport rutier SC „Asgor-Trans” SRL, la efectuarea rutei Chișinău – Sărata-Răzeși, din cele 30 de plecări pentru cursele planificate nu a efectuat nici una, prin ce a înregistrat 100% de suspendări din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație pentru ruta vizată;

- în perioada 01 mai 2017 – 31 mai 2017, operatorul de transport rutier SC „Asgor-Trans” SRL, la efectuarea rutei Chișinău – Sărata-Răzeși, din cele 31 de plecări pentru cursele planificate nu a efectuat nici una, prin ce a înregistrat 100% de suspendări din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație pentru ruta vizată.

Astfel, petiționara a opinat că operatorul de transport rutier SC „Asgor-Trans” SRL a comis abaterea prevăzută de art. 38 alin (21) lit. a) din Codul transporturilor rutiere, aspect care determină retragerea autorizațiilor de transport rutier. Respectiv, în conformitate cu art. 10 alin. (1) lit. a) din Codul transporturilor rutiere, la 25 august 2017, ANTA a adoptat decizia nr. 46 privind retragerea de la operatorul de transport SC „Asgor-Trans” SRL a autorizațiilor de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional pentru ruta Chișinău 16:35 – Sărata-Răzeși 06:50.

În această ordine de idei, petiționara ANTA a solicitat retragerea de la SC „Asgor-Trans” SRL a autorizațiilor de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional nr. 0102971 și nr. 0102972 eliberate de ANTA la 25 aprilie 2015, pentru efectuarea transportului rutier de persoane prin servicii regulate pe ruta Chișinău 16:35 – Sărata-Răzeși 06:50.

Prin hotărârea din 28 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, (f.d. 85, 92-98) s-a admis cererea depusă de ANTA, s-au retras autorizațiile de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional nr. 0102971 și nr. 0102972 eliberate la 25 aprilie 2015, pentru ruta/cursa Chișinău 16:35 – Sărata-Răzeși 06:50; s-a obligat SC „Asgor-Trans” SRL să depună autorizațiile de transport retrase la ANTA, în termen de 10 zile de la data adoptării deciziei de retragere a autorizațiilor; și s-a încasat de SC „Asgor-Trans” SRL în beneficiul statului taxa de stat în cuantum de 100 de lei.

Prin decizia din 16 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 138, 139-145) s-a respins apelul declarat de SC „Asgor-Trans” SRL și s-a menținut hotărârea din 28 decembrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul central.

Prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe dispozițiile art. 118, art. 343¹ alin. (1), (2) și (3), art. 343³, art. 343⁴ din Codul de procedură civilă; art. 8 alin. (1), art. 10 alin. (1) lit. a), art. 32 alin. (1) și (2), art. 38 alin. (21) lit. a), art. 38 alin. (25) din Codul transporturilor rutiere; art. 17 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 235 din 20 iulie 2006 privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător; art. 21 alin. (3) din Legea nr. 451 din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător.

În consolidarea soluțiilor sale, Judecătoria Chișinău, sediul central, și Curtea de Apel Chișinău au reținut că, SC „Asgor-Trans” SRL a încălcat prevederile art. 38 alin. (21) lit. a) din Codul transporturilor rutiere, deoarece nu a efectuat lunar cel puțin 10% din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație în decurs de 3 luni consecutive sau nu a efectuat mai mult de 30% din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație în decursul unei luni calendaristice, efectuând pentru lunile martie-mai abatere de 100% lunar.

La 23 iulie 2018, SC „Asgor-Trans” SRL, reprezentată de Sergiu Sloninov, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, completat prin cererea din 06 noiembrie 2018(f.d.149-151, 162-173).

În motivarea recursului au invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea materială ce guvernează raportul litigios.

În acest sens, recurenta a menționat că, instanța de apel, efectuând controlul judiciar a hotărârii primei instanțe, nu a ținut cont de faptul că ultima nu a admis cererea SC „Asgor-Trans” SRL de suspendare a cauzei până la examinarea unei cauze conexe obiect al căreia este contestarea deciziilor nr. 46 și nr. 47 din 25 august 2017 emisă de ANTA, prin care s-a retras autorizația de transport.

La fel, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că prima instanță nu a admis cererea SC „Asgor-Trans” SRL privind reclamarea probelor, precum și nu a dat apreciere circumstanțelor invocate de aceasta, în special faptului că obiectul prezentei acțiuni este o afacere, care în sensul articolului 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale este un bun.

De asemenea, recurenta a indicat că instanțele de fond eronat au obligat SC „Asgor-Trans” SRL să depună autorizațiile de activitate în termen de 10 zile de la data adoptării deciziei de retragere de către ANTA, or, această dispoziție contravine art. 38 alin. (26) și (23) din Codul transporturilor rutiere.

Deopotrivă, SC „Asgor-Trans” SRL a relevat că, la judecarea fondului cauzei, instanțele inferioare nu au aplicat legile care trebuiau să fie aplicate, și anume art. 4, art. 13, art. 15, art. 16 alin. (1), (3), (5) și (6) lit. a), c), e) și f), precum și art. 17, din Legea nr. 235 din 20 iulie 2006 privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

În această ordine de idei, recurenta SC „Asgor-Trans” SRL, reprezentată de Sergiu Sloninov, a solicitat invitarea tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs; admiterea recursului, casarea deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 28 decembrie 2017 a Judecătoria Chișinău,

sediul central, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie respinsă cererea depusă de ANTA.

Prin încheierea din 14 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de SC „Asgor-Trans” SRL, reprezentată de Sergiu Sloninov împotriva deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost considerat admisibil și transmis Colegiului lărgit pentru examinare în fond.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție îl consideră întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce succed.

În conformitate cu articolul 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin prisma art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Verificând legalitatea deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție vădește că instanța de apel nu a stabilit obiectul apelului și a încălcat normele procedurale ce țin de procedura în care urmează a fi judecată cauza.

În debut, instanța de recurs notează că, în conformitate cu dispozițiile art. 241 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. Hotărârea judecătorească constă din partea introductivă și partea dispozitivă. În cazurile prevăzute la art. 236 alin. (5), hotărârea judecătorească constă din partea introductivă, partea descriptivă, motivare și dispozitiv. Fiecare parte a hotărârii se evidențiază separat în textul acesteia. În partea introductivă se indică locul și data adoptării, denumirea instanței care o pronunță, numele membrilor completului de judecată, al greșierului, al părților și al celorlalți participanți la proces, al reprezentanților, obiectul litigiului și pretenția înaintată judecății, mențiunea despre caracterul public sau închis al ședinței. În partea descriptivă se indică succint pretențiile reclamantului, obiecțiile pârâtului și explicațiile celorlalți participanți la proces. În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea

cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii. În cazul în care instanța judecătorească stabilește modul și termenul de executare a hotărârii, dispune executarea ei imediată sau ia măsuri pentru asigurarea executării, în dispozitiv se face o mențiune în acest sens.

Astfel, fiind un document oficial, care urmează să producă efecte juridice de naștere, modificare sau stingere a raporturilor civile, hotărârea judecătorească trebuie să corespundă cerințelor legale și să cuprindă toate rechizite care, prin prisma art. 241 din Codul de procedură civilă, îi conferă valoarea unui act autentic emis de o autoritate judecătorească.

Hotărârea judecătorească trebuie să corespundă condițiilor de formă, care de altfel constituie o garanție că la soluționarea speței au fost respectate toate principiile care guvernează procesul civil.

În acest sens, condiția primordială de valabilitate a unei hotărâri judecătorești este locul și data adoptării, denumirea instanței care a pronunțat-o, numele judecătorului/rilor care au constituit completul de judecată, al greșierului, al părților și al celorlalți participanți la proces, al reprezentanților, obiectul litigiului și pretenția înaintată judecății spre examinare, mențiunea despre caracterul public sau închis al ședinței (partea introductivă a hotărârii judecătorești). Aceste elemente sunt vitale pentru legalitatea hotărârii judecătorești, or, numai astfel poate fi verificat faptul dacă instanța a fost competentă să judece cauza.

În condițiile din speță, însă, se constată că instanța de apel a indicat în mod eronat, în partea introductivă a deciziei, data adoptării acesteia – 16 mai 2017 (f.d. 138, 139). Or, din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată rezultă, înafara oricărui dubiu, că judecarea cauzei în apel a avut loc la 03 mai 2018, iar decizia asupra fondului apelului a fost adoptată și pronunțată public la 16 mai 2018 (f.d. 136-138).

Mai mult decât atât, Colegiul opinează că decizia instanței de apel *apriori* nu poate data cu 16 mai 2017, care este o zi anterioară celei de depunere a cererii în instanța de judecată – 29 august 2017 (f.d. 3).

Prin urmare, se ajunge la concluzia că, *de facto*, decizia instanței de apel a fost adoptată la 16 mai 2018, și nu la 16 mai 2017. Respectiv, această circumstanță constituie o eroare procedurală, care nu poate fi înlăturată de instanța de recurs din motiv că, pe lângă aceasta, Curtea de Apel Chișinău nu a stabilit corect și obiectul apelului, care la format hotărârea emisă de prima instanță și care a fost supusă controlului judiciar.

La capitolul dat se constată că, deși, Curtea de Apel Chișinău a dispus în partea dispozitivă a actului judecătoresc de dispoziție adoptat că „menține hotărârea din 28 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central”, la materialele cauzei se regăsesc două hotărâri judecătorești emise de Judecătoria Chișinău, sediul central, însă care datează diferit: hotărârea judecătorească (dispozitiv) – 28 decembrie 2017 (f.d. 85) și hotărârea judecătorească întocmită integral – 28 decembrie 2018 (f.d. 92).

În acest context, instanța de recurs atestă că, din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată rezultă că, la 28 decembrie 2017, Judecătoria Chișinău, sediul central, a judecat în fond prezenta cauză civilă, a ascultat explicațiile părților, a cercetat probatoriul, a ascultat susținerile verbale, a acordat dreptul la replică, s-a retras în camera de deliberare, a adoptat și a pronunțat public hotărârea judecătorească (f.d. 77-80). Însă, distinct acestor circumstanțe, hotărârea

judecătorească (dispozitiv) și hotărârea judecătorească întocmită integral sunt date diferite: 28 decembrie 2017 și respectiv 28 decembrie 2018.

Sub acest aspect, este incert faptul cum instanța de apel a efectuat controlul judiciar al hotărârii primei instanțe și a menținut-o valabilă, din moment ce aceasta ridică dubii referitor la momentul adoptării. Mai mult ca atât, instanța de recurs opinează că o asemenea hotărâre judecătorească ar crea incertitudini la etapa executării, deoarece nu este clar momentul când a fost adoptată. Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău nu putea menține o hotărâre judecătorească emisă de prima instanță la o dată ulterioară celei în care a fost emisă decizia instanței de apel.

Succesiv, instanța de recurs atestă că, instanța de apel a omis și faptul că prima instanță a judecat cauza într-o procedură străină celei în care a fost înaintată de către petiționar, și respectiv în care urma a fi examinată.

Este important de punctat faptul că prezenta cauză civilă a fost intentată în procedură specială, în baza cererii depuse de petiționarul Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto”, și urma a se judeca în conformitate cu art. 343¹-343⁴ din Codul de procedură civilă.

La caz, se desprinde faptul că, deși în hotărârea primei instanțe calitățile procesuale ale participanților la proces sunt indicate corect (ANTA – petiționar și SC „Asgor-Trans” SRL – persoană interesată), conform procesului-verbal al ședinței de judecată, aceștia au cu totul alte calități procesuale, fiind puși pe poziții de contradictorialitate (f.d. 77-80).

În acest sens, instanța de recurs învederează că, procedura specială se deosebește de cea contencioasă și de cea a contenciosului administrativ, în primul rând, prin caracterul nelitigios, adică lipsa litigiului de drept material și prin aplicarea metodelor speciale de apărare. Respectiv, în procedura specială are loc o aplicare specifică a unor principii fundamentale ale procesului civil, printre care contradictorialității și disponibilității.

În condițiile din speță, însă, se constată că prima instanță a pus petiționarul și persoana interesată pe poziții contradictorii, de reclamant și pârât, asigurându-le totodată și garanțiile unui litigiu de drept material. Astfel, SC „Asgor-Trans” SRL, în calitate de pârât, i s-a asigurat posibilitatea de a dispune liber de dreptul subiectiv material, care este străin procedurii speciale.

Astfel, una din erorile procedurale admise de prima instanță, și menținute de instanța de apel, este cea de a asigura persoanei interesate SC „Asgor-Trans” SRL „dreptul de a recunoaște acțiunea”. Or, prezenta cauză nu are un caracter litigios, iar persoana interesată *a priori* nu poate recunoaște niște pretenții care nu sunt formulate împotriva sa. La caz, urmează a fi distins faptul că cererea în procedura specială nu se înaintează subiectului relațiilor de drept litigios, spre deosebire de cazul cererii de chemare în judecată. Prin urmare, cererea nu este adresată părții opuse, adică pârâtului, ci instanței de judecată, deoarece conținutul cererii depuse de petiționar nu îl constituie apărarea dreptului subiectiv concret încălcat sau contestat, ci apărarea intereselor ocrotite de lege.

Mai mult decât atât, conjunctura descrisă supra este certificată și prin dispozițiile articolului 60 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care prescriu că „pe tot parcursul examinării cauzei, reclamantul este în drept să renunțe la acțiune, pârâtul este în drept să recunoască acțiunea, iar părțile pot înceta procesul prin tranzacție de împăcare”.

Din sensul normei precitate rezultă că dreptul procedural de a recunoaște acțiunea este caracteristic doar procedurilor judiciare cu caracter litigios, în care față de pârât sunt înaintate pretenții în apărarea unui drept subiectiv concret al reclamantului și care a fost încălcat de pârât.

Deopotrivă, Colegiul constată că, în speță, punerea de către prima instanță a părților pe poziții de contradictorialitate se desprinde din însăși hotărârea judecătorească adoptată. Astfel, în pct. 30 a hotărârii, prima instanță a reținut că „... cerere de retragere a licenței ce vizează activitatea de întreprinzător se va taxa ca o cerere în procedura specială. Astfel, în cazul admiterii acțiunii organului de licențiere, instanța urmează să dispună încasarea taxei de stat din contul pârâtului în mărime de 500%, potrivit art. 3 pct. 1 lit. f) din Legea taxei de stat”.

Astfel, este evident faptul că în pofida procedurii în care urma a se judeca prezenta cauză, instanța de apel a acceptat argumentele primei instanțe obligației SC „Asgor-Trans” SRL, în calitate de pârât, de a compensa cheltuielile de judecată.

În altă ordine de idei, instanța de recurs vădește că instanța de apel, efectuând controlul judiciar al hotărârii primei instanțe, nu a supus unei analize faptul că, în speță, Judecătoria Chișinău, sediul central, a dispus „obligarea SC „Asgor-Trans” SRL să depună autorizațiile de transport retrase la ANTA, în termen de 10 zile de la data adoptării deciziei de retragere a autorizațiilor”.

În acest sens, Colegiul consideră că instanțele, recidivând, au ignorat specificul procedurii în care judecă prezenta cauză, și anume caracterul nelitigios al acesteia. Prin urmare, instanțele inferioare trebuiau să-și argumenteze ferm soluția în partea în care hotărârea judecătorească naște obligații pozitive ale persoanei interesate, și anume cea de a face ceva – de a depune autorizațiile de transport într-un anumit termen.

Or, în condițiile speței, SC „Asgor-Trans” SRL nu este subiect al relațiilor de drept litigioase, iar hotărârea judecătorească adoptată în prezenta cauză nu o poate obliga de a face ceva, deoarece această hotărâre vine în apărarea intereselor ocrotite de lege și nu în apărarea unui drept subiectiv concret încălcat petiționarului sau contestat de acesta.

Finalmente, corelând circumstanțele expuse supra cu normele legale precitate, instanța de recurs ajunge la concluzia că, rejudicând cauza în fond, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept procedural și nu a efectuat un control judiciar amplu a hotărârii primei instanțe, circumstanță ce a generat adoptarea unei soluții greșite și nemotivate.

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, CtEDO a statuat în repetate rânduri necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlande).

În acest sens se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Dat fiind faptul că instanța de apel a emis o decizie cu încălcarea normelor de drept procedural, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii recursului declarat de societatea comercială „Asgor-Trans” societate cu răspundere limitată, reprezentată de Sergiu Sloninov, și casării deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza să elucideze toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a speței, să o examineze multiaspectual și să respecte normele și garanțiile ce guvernează examinarea cauzelor în procedură specială, iar drept consecință să emită o hotărâre legală și întemeiată cu respectarea normelor de drept material și procedural pertinente speței.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) și art. 445 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de societatea comercială „Asgor-Trans” societate cu răspundere limitată, reprezentată de Sergiu Sloninov, împotriva deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Se casează decizia din 16 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă intentată la cererea depusă de Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto”, persoană interesată societatea comercială „Asgor-Trans” societate cu răspundere limitată cu privire la retragerea actelor permissive ce vizează activitatea de întreprinzător, și se trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat

Nina Vascan